

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **M.M. , bytem ...**

zastoupen daňový poradcem Ing. Ladislavem Kubicou, se sídlem
Rokycanova 1929, Sokolov

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství, se sídlem Masarykova 427/31, Brno**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2017, č. j. 44547/17/5100-41453-711866,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 23.865,24 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Ing. Ladislava Kubici, daňového poradce.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2017, č. j. 44547/17/5100-41453-711866, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 13. 4. 2017, č. j. 492352/17/2401-80541-402145, kterým bylo rozhodnuto o výši hotových výdajů správce daně ve výši 1.650 Kč vynaložených na úhradu odborného vyjádření č. 2/17 ze dne 23. 3. 2017, jímž byla ohodnocena sbírka pánských hodinek.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno. Odkazuje na doklady, které nejsou součástí rozhodnutí. Není zdůvodněno, proč v jím uváděné výši potřeboval žalovaný hradit nějakou přepravu, jestliže účastníci exekuce navrhovali, že zabavené předměty přepraví na vlastní náklady. Dle žalobce je nutné k rozhodnutí připojit zdůvodnění, jaké konkrétní částky byly vynaloženy, např. přiložením dokladů o nákupu služeb, či materiálu, které se vztahují k exekucním nákladům. Prosté uvedení částky, bez dalšího konkrétního odůvodnění, zakládá podezření, že došlo ke správní libovůli a neopodstatněným nebo dokonce žádným výdajům a přesto jsou žalobci předepsány k tíži. Není patrné, jak žalovaný šetřil náklady dotčené osoby, jak mu ukládá zákon. Zda si vybral pro transport nejlevnější nabídku po příslušném výběrovém řízení. Dle našich informací je možné přepravu mezi sídlem finančního úřadu a místem prováděné exekuce pořídit za méně než polovinu požadované částky i když není zřejmé, z čeho se předmětná částka 3.540 skládá. V tomto je celé rozhodování žalovaného nepřezkoumatelné. Na základě nepřezkoumatelného rozhodnutí, bez řádného zdůvodnění z čeho se předmětná částka skládá a proč žalovaný zvolil placenou službu, jestliže se nabízelo užití dopravy na vlastní náklady žalobce i třetích osob, je vydané rozhodnutí nezákonné.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. K průběhu daňového řízení žalovaný odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a obsah předkládaného správního spisu. K námitce žalobce žalovaný uvádí pro srozumění, že hotové výdaje spočívaly v jednom případě ve vyhotovení znaleckého posudku ke značkovým hodinkám a ve druhém případě v úhradě nákladů za přepravu prostřednictvím odtahové služby. Co se týče této souborné námítky, tak ta již byla namítána v rámci odvolacího řízení, s níž se zevrubně žalovaný vypořádal v obou svých rozhodnutích. Jelikož se na právním posouzení žalovaného nic nezměnilo, dovoluje si žalovaný odkázat na odůvodnění obou žalobou napadených rozhodnutí, konkrétně na část „IV. Aplikace práva na skutkový stav“, neboť nepokládá za vhodné z důvodu přehlednosti a srozumitelnosti opakovat či parafrázovat své neměnné zcela dostačující odůvodnění. Jediným námitkovým novem by mohlo být tvrzení žalobce, že je schopen přepravu realizovat za méně než polovinu požadované částky, k čemuž je nutno dodat, že v případě, že tomu tak je, tak žalobce zůstal pouze v rovině tvrzení, resp. neunesl důkazní břemeno, neboť toto své tvrzení nepodložil žádnými důkazy. Toto tvrzení se zřejmě vztahuje pouze na hotové výdaje stran nákladu za přepravu, příp. lze implicitně dovodit, že i na kýžený znalecký posudek, nicméně uvedené lze i tak považovat za bezpředmětné s ohledem na pouhé tvrzení; což žalovaný uvedl výslovně i v žalobou napadených rozhodnutích (napadené rozhodnutí 1 bod [13] in fine, napadené rozhodnutí 2 bod [12] in fine). Mimo to

pokud žalobce tuto informaci měl, tak i měl možnost blíže tvrdit a rovněž i prokázat uvedené zajisté již v rámci odvolacího řízení, pročez nemusel zatěžovat tímto správní soudy, které plní v rámci přezkumu individuálních správních aktů až úlohu subsidiární. Navíc ani zde nenavrhl žádný důkaz na podporu svého (zde již konkrétního) tvrzení, přičemž oslovit několik lokálních (soudních) znalců či lokálních odtahových služeb je otázkou cca 2 hodin stráveného času. Žalobce měl cca půl roku k navržení vhodných důkazů, jejichž opatření není nikterak časově náročné, ale neučinil tak. Jediná námitka žalobce, a sice námitka nepřezkoumatelnosti žalobou napadených rozhodnutí, je tak nedůvodná.

IV.

Vyjádření účastníků při prvním jednání

4. Žalovaný při jednání setrval na svých dosavadních tvrzeních. Žalobce na dotaz předsedy senátu stran skutečnosti, že žaloba je formulována zcela totožně jako žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2017, č. j. 46330/17/5100-41453-711866 týkající se nákladů převozu sepsané a zajištěné věci do skladu správce daně ve výši 3.541 Kč, upřesnil, že shledává nepřezkoumatelnost obou rozhodnutí, což vyplývá z části žaloby, v níž uvedl, že *„dle žalobce je nutné k rozhodnutí připojit zdůvodnění, jaké konkrétní částky byly vynaloženy, např. přiložením dokladů o nákupu služeb, či materiálu, které se vztahují k exekučním nákladům. Prosté uvedení částky, bez dalšího konkrétního odůvodnění, zakládá podezření, že došlo ke správní libovůli a neopodstatněným nebo dokonce žádným výdajům a přesto jsou žalobci předsány k tíži.“*

V.

První rozhodnutí soudu ve věci

5. Zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 29. 1. 2019, č. j. 57Af 3/2018 – 57. Daný rozsudek se ve výroku I. týkal nyní projednávané věci, ve výroku II. rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2017, č. j. 46330/17/5100-41453-711866. Obě rozhodnutí žalovaného soud zrušil. Tento rozsudek byl ve výrocích I. a III. (náhrada nákladů řízení) zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2019, č. j. 1 Afs 75/2019 - 34. Ve zrušujícím rozsudku Nejvyšší správní soud uzavřel, že *„povinností krajského soudu bude přezkoumat rozhodnutí žalovaného týkající se hotových výdajů na odborné vyjádření v mezích řádně uplatněných žalobních bodů (tedy pouze z toho hlediska, zda stěžovatel „připojil“ zdůvodnění, jaké konkrétní částky byly vynaloženy).“*

VI.

Vyjádření žalobce po zrušení prvního rozhodnutí soudu ve věci

6. Žalobce uvedl, že podle spisové dokumentace vedené žalovaným není zřejmé, jak mohl znalec vynaložit tolik času na zkoumání odhadu ceny u prakticky běžných hodinek. Znalci se neukládalo zjišťovat, o jaké hodinky jde, zda jde o falzifikát nebo hodnotit skutečnosti, z jakého kovu jsou zhotoveny. Po kontaktování cca dvou znalců bylo žalobci řečeno, že právě tyto úkony jsou časově náročné a pracné, že je k nim potřeba vyžádat další posudku např. znalců šperků k potvrzení, zda jde skutečně o běžný kov nebo zlato, stříbro apod. Zde znalec pouze sdělil částky, které jsou snadno zjistitelné např. pohledem na internetové bazarové nabídky a zabere u jednoho kusu maximálně 10 minut. Vyčíslené náklady je tedy třeba považovat za nepřiměřené a žalovaným neodůvodněné.

Odůvodnění rozhodnutí má být patrné již z vlastního rozhodnutí a není možné je doplňovat ve vlastním řízení přezkumu před soudem. V tomto případě se o důležitých okolnostech žalobce dozvěděl až nahlížením do spisu vedeného žalovaným.

VII.

Vyjádření účastníků při druhém jednání

7. Účastníci vedli polemiku ohledně přiměřenosti ceny za odborné vyjádření, jímž byla ohodnocena sbírka pánských hodinek.

VIII.

Posouzení věci soudem

8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
9. S ohledem na skutečnost, že předchozí rozsudek Krajského soudu v Plzni byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu, byl soud na základě ustanovení § 110 odst. 4 s.ř.s. současně vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku.

IX.

Rozhodnutí soudu

10. Žaloba není důvodná.
11. Pokud se jedná o argumentaci účastníků vznesenou při druhém jednání soudu a ve vyjádření žalobce týkající se přiměřenosti ceny za odborné vyjádření, pak soud musí konstatovat, že k této otázce se již vyjádřil v prvním rozhodnutí ve věci, v němž dospěl k závěru, že úvahy žalovaného stran této otázky jsou nepřezkoumatelné. Ve zrušujícím rozsudku ho však kasační soud zavázal jasně formulovaným právním názorem, že zkoumání přiměřenosti odměny za odborné vyjádření v nyní projednávané věci představuje s ohledem na formulaci žaloby překročení dispoziční zásady a uložil zdejšímu soudu, aby zaměřil své úvahy toliko na posouzení, zda žalovaný „připojil zdůvodnění, jaké konkrétní částky byly vynaloženy.“ Z právě uvedeného je tedy zřejmé, že diskuze účastníků vedená při druhém soudním jednání je nadbytečná, neboť se vztahuje k otázce, kterou zdejší soud není oprávněn přezkoumávat.
12. Soud na základě zrušujícího rozsudku tedy pouze zkoumal, zda napadené rozhodnutí obsahuje informaci o tom, jaké konkrétní částky byly na odborné vyjádření vynaloženy, přičemž dospěl k závěru, že příslušné odůvodnění této otázky je v něm uvedeno. V bodu 2 rozhodnutí žalovaný konstatoval, že „znalec dospěl k závěru, že hodnota všech 8 položek činí celkem 26.700 Kč. Za vypracování odborného vyjádření č. 2/17 ze dne 23. 3. 2017 si znalec vyúčtoval k úhradě částku 1.650 Kč (faktura č. 2/17), která odpovídala vynaloženému času na vypracování uvedeného odborného vyjádření (6 hod. krát 275 Kč).“ S ohledem na skutečnost, že z napadeného rozhodnutí je znatelný způsob, jakým správní orgány dospěly ke stanovení odměny na odborné vyjádření, neshledal soud argumentaci žalobce důvodnou.
13. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

X.

Náklady řízení

14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. Při tom byl vázán rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2019, č. j. 1 Afs 75/2019-34. Soud původně vedl společné řízení o dvou žalobách žalobce proti dvěma správním rozhodnutím. Žalobce byl ve smyslu výroku II. rozsudku zdejšího soudu ze dne 29. 1. 2019, č. j. 57Af 3/2018-57, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2017, č. j. 46330/17/5100-41453-711866, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení, částečně úspěšný.
15. Náklady řízení důvodně vynaložené žalobcem v souvislosti s věcí, v níž byl žalobce úspěšný, sestávají z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby v plné výši, kterými se rozumí převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, replika žalobce a účast na jednání soudu dne 29. 1. 2019, tj. podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) ve spojení s § 7 bodem 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů celkem 12.400 Kč.
16. K tomu byla připočtena náhrada hotových výdajů v souvislosti s těmito čtyřmi úkony právní služby, tj. podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu 300 Kč/úkon, celkem 1.200 Kč. Náhrada cestovních výdajů podle § 13 odst. 1 a 5 advokátního tarifu za cestu osobním vozidlem BMW X5, reg. zn. ..., dvakrát ze Sokolova do Plzně a zpět za účelem nahlížení do spisu dne 22. 1. 2019 a jednání před soudem dne 29. 1. 2019 – základní náhrada za použití vozidla podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“) činí 1.427 Kč (tj. 348 km x 4,10 Kč/km) a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu podle § 158 odst. 3 věty první zákoníku práce za použití vyhlášky č. 333/2018 Sb. činí po zaokrouhlení 1017 Kč (tj. 8,7 l/100 km x 33,60 Kč/l x 3,48), celkem tedy 2.444 Kč. Náhrada za promeškaný čas strávený dvakrát cestou ze Sokolova do Plzně a zpět podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu v délce dvanácti půlhodin činí 1.200 Kč. Soud dále připočetl částku daně z přidané hodnoty, kterou je daňový poradce povinen z odměny a z náhrad odvést, ve výši 3.621,24 Kč a zaplacený soudní poplatek za podanou žalobu ve výši 3.000 Kč.
17. Celková výše účelně vynaložených nákladů řízení žalobcem v tomto řízení tedy činí **23.865,24 Kč**. Soud proto uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení v této výši, a to ve lhůtě, kterou považuje za přiměřenou s ohledem na možnost platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 17. prosince 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

